

ЗІГМУНД ФРОЙД УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНА

КАФЕДРА ПСИХОЛОГІЇ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Вченою радою університету

Протокол №10 від
«11» червня 2025 р.

ТЕОРІЯ ОБ'ЄКТНИХ СТОСУНКІВ

СИЛАБУС

Освітній рівень: Перший (бакалаврський)

Галузь знань: С «Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини»

Спеціальність С4 «Психологія»

Освітньо-професійна програма "Психологія"

Статус дисципліни: вибіркова

Форма навчання: денна

<u>Форма навчання</u>	<u>Курс</u>	<u>Семестр</u>	<u>Лекції (год.)</u>	<u>Практичні (год.)</u>	<u>Самостійна робота студента (год.)</u>	<u>Разом (год.)</u>	<u>Залік (сем.)</u>
<u>Денна</u>	<u>4</u>	<u>7</u>	<u>20</u>	<u>16</u>	<u>54</u>	<u>90</u>	<u>7</u>

1. Загальна інформацію про викладача (лектора, асистента).

Еліна Євланова

Кандидатка психологічних наук, доцент кафедри психології ЗФУУ

Контактна інформація: e-mail: office@usfu.com.ua

2. Назва, код дисципліни і кількість кредитів

На вивчення навчальної дисципліни «Теорія об'єктних стосунків» відводиться 90 годин 3 кредити ЄКТС.

3. Час і місце проведення навчальної дисципліни

Вивчення здійснюється протягом 7 семестру на 4-ому курсі навчання.

4. Пререквізити і постреквізити навчальної дисципліни

Для успішного засвоєння дисципліни «Теорія об'єктних стосунків» студентам необхідно мати ґрунтовні знання з таких предметів:

Пререквізити:

- Соціальна психологія — вивчає закономірності поведінки та взаємодії людей у групах, вплив соціального середовища на особистість і комунікацію.
- Психологія особистості — досліджує структуру, динаміку та розвиток особистості, її індивідуальні особливості та механізми саморегуляції.
- Диференціальна психологія — аналізує індивідуальні відмінності між людьми, їхні психічні властивості та фактори, що визначають варіативність поведінки.
- Основи міжкультурної комунікації в психології — розглядає психологічні механізми взаємодії представників різних культур, бар'єри та стратегії ефективної міжкультурної комунікації.

Постреквізити:

Після завершення дисципліни студенти зможуть застосовувати отримані знання у таких предметах та професійних сферах:

- Рівні психологічних втручань в психосоціальному супроводі — дисципліна, що досліджує різні рівні та форми психологічної допомоги у процесі психосоціального супроводу клієнтів.
- Психологічний супровід військовослужбовців — курс, присвячений теоретичним і практичним засадам надання психологічної підтримки військовим під час служби, бойових дій та соціальної адаптації.
- Психологія сім'ї та подружжя — дисципліна, що розглядає закономірності функціонування сім'ї та подружніх стосунків, їхні психологічні особливості та методи консультування.

5. Характеристика навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна «Теорія об'єктних стосунків» спрямована на формування системних знань про основні положення та концепції теорії

об'єктних стосунків у психоаналізі, розуміння їхнього значення для розвитку особистості та практики психотерапії. У курсі розглядаються історичні витоки та становлення напряму, базові поняття (об'єкт, внутрішні образи, інтроекція, проєкція, ідентифікація), внесок провідних авторів — Мелані Кляйн, Дональда Віннікотта, Отто Кернберга, Хайнца Кохута та інших. Особлива увага приділяється аналізу механізмів формування особистості у ранніх взаєминах, вивченню порушень об'єктних стосунків та їхнього впливу на психопатологію.

Практичний блок дисципліни охоплює клінічні застосування теорії у психотерапії та психодіагностиці, інтеграцію з іншими психологічними підходами (когнітивно-поведінковим, гуманістичним, сучасним психоаналізом), а також розвиток навичок критичного аналізу та практичного використання концепцій для роботи з клієнтами. Курс має міждисциплінарний характер і поєднує теоретичну підготовку з практичними заняттями та самостійною роботою студентів, що забезпечує комплексне засвоєння матеріалу.

6. Призначення навчальної дисципліни.

Дисципліна призначена для формування у здобувачів системного розуміння теоретичних і практичних аспектів психоаналітичної концепції об'єктних стосунків. Вона забезпечує засвоєння знань про механізми формування внутрішніх образів значущих інших, їхній вплив на розвиток особистості та міжособистісні взаємини. Курс спрямований на розвиток умінь аналізувати психологічні процеси у контексті ранніх взаємин, виявляти порушення об'єктних стосунків та застосовувати відповідні психотерапевтичні методи.

Призначення дисципліни полягає у підготовці студентів до професійної діяльності у сфері психології та психотерапії, формуванні навичок критичного мислення, інтеграції теорії об'єктних стосунків із сучасними психологічними підходами та використанні її положень для розуміння і корекції міжособистісних процесів.

7. Мета вивчення навчальної дисципліни

Метою навчальної дисципліни «Теорія об'єктних стосунків» є формування у здобувачів системних знань про основні положення та концепції теорії об'єктних стосунків, розвиток умінь аналізувати вплив ранніх взаємин із значущими іншими на становлення особистості, а також застосовувати теоретичні моделі для розуміння психологічних процесів і практики психотерапії.

8. Завдання вивчення дисципліни

Основними завданнями вивчення дисципліни «Теорія об'єктних стосунків» є:

- Ознайомлення з історією становлення та розвитку теорії об'єктних стосунків у психоаналізі.
- Вивчення ключових концепцій (об'єкт, внутрішні образи, інтроекція, проєкція, ідентифікація тощо).

- Аналіз внеску провідних авторів (М. Кляйн, Д. Віннікотт, О. Кернберг та ін.).
- Розгляд механізмів формування особистості у контексті ранніх взаємин та їхнього впливу на психічний розвиток.
- Вивчення клінічних застосувань теорії у психотерапії та психодіагностиці.
- Розвиток навичок критичного аналізу сучасних підходів та їх інтеграції з іншими психологічними концепціями.
- Формування практичних умінь застосовувати положення теорії для розуміння міжособистісних процесів та роботи з клієнтами.

8.1. У результаті вивчення навчальної дисципліни «Теорія об'єктних стосунків» здобувач вищої освіти повинен

Знати:

- Історію становлення та розвиток теорії об'єктних стосунків у психоаналізі.
- Основні поняття: об'єкт, внутрішні образи, інтроекція, проєкція, ідентифікація.
- Ключові концепції Мелані Кляйн та Дональда Віннікотта.
- Сучасні модифікації теорії у працях Кернберга, Кохута та інших авторів.
- Механізми формування особистості у контексті ранніх взаємин.
- Порушення об'єктних стосунків та їхній вплив на психопатологію.
- Клінічні застосування у психотерапії та психодіагностиці.
- Можливості інтеграції з іншими психологічними концепціями.

Уміти:

- Аналізувати міжособистісні процеси крізь призму теорії об'єктних стосунків.
- Виявляти порушення у розвитку внутрішніх об'єктів та їхні наслідки.
- Застосовувати положення теорії у психотерапевтичній практиці.
- Використовувати методи психодіагностики, що базуються на аналізі внутрішніх образів.
- Інтегрувати концепції об'єктних стосунків із сучасними психологічними підходами.
- Розробляти практичні стратегії роботи з клієнтами на основі теорії.
- Критично оцінювати сучасні підходи та їхню ефективність у клінічній практиці.

9. Зміст навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна «Теорія об'єктних стосунків» складається з двох змістовних модулів:

Змістовний модуль 1. Теоретичні засади

1. Історія становлення теорії об'єктних стосунків у психоаналізі.

Тема присвячена витокам та еволюції теорії об'єктних стосунків у контексті класичного психоаналізу. Розглядаються передумови її виникнення, критика

фрейдівської моделі та пошук нових пояснень внутрішнього світу людини. Особлива увага приділяється внеску ранніх авторів, які заклали основу для подальшого розвитку концепції. Аналізуються ключові історичні етапи та дискусії, що визначили становлення напряму.

2. Основні поняття: об'єкт, внутрішні образи, інтроекція, проєкція, ідентифікація.

У темі розглядається базовий понятійний апарат теорії об'єктних стосунків. Пояснюється значення терміна «об'єкт» як внутрішнього образу значущої особи та його роль у психічному розвитку. Аналізуються процеси інтроекції та проєкції як механізми формування внутрішнього світу. Окремо висвітлюється феномен ідентифікації та його вплив на становлення особистості.

3. Концепція Мелані Кляйн: позиції параноїдно-шизоїдна та депресивна.

Тема знайомить із ключовими положеннями теорії Мелані Кляйн. Розглядаються дві фундаментальні позиції розвитку психіки — параноїдно-шизоїдна та депресивна. Пояснюється їхній вплив на формування внутрішніх об'єктів та емоційних переживань. Аналізуються механізми захисту, що виникають у цих позиціях, та їхнє значення для психотерапевтичної практики.

4. Внесок Дональда Віннікотта: перехідний об'єкт, «достатньо добра мати», простір гри.

У темі висвітлюються ідеї Дональда Віннікотта, які стали важливим доповненням до теорії об'єктних стосунків. Розглядається концепція «достатньо доброї матері» як умови здорового розвитку дитини. Аналізується феномен перехідного об'єкта та його роль у формуванні автономії. Окремо акцентується значення простору гри як середовища для розвитку творчості та самовираження.

5. Розвиток теорії у працях сучасних авторів (О. Кернберг, Х. Кохут та ін.).

Тема присвячена сучасним модифікаціям та розширенням теорії об'єктних стосунків. Розглядаються концепції Отто Кернберга щодо патології особистості та ідеї Хайнца Кохута про селф-психологію. Аналізується інтеграція теорії з іншими психоаналітичними та психотерапевтичними підходами. Підкреслюється актуальність цих ідей для сучасної клінічної практики.

Змістовний модуль 2. Практичні аспекти

6. Формування особистості у контексті ранніх взаємин із батьками.

Тема розкриває значення ранніх стосунків із батьками для розвитку особистості. Пояснюється, як внутрішні образи батьків формують базові моделі взаємодії з іншими людьми. Аналізуються наслідки позитивного та негативного досвіду у дитинстві. Висвітлюється роль емоційної підтримки та безпеки у становленні здорової психіки.

7. Порушення об'єктних стосунків та їхній вплив на психопатологію.

У темі розглядаються випадки патологічного розвитку внутрішніх об'єктів. Пояснюється, як порушення у ранніх взаєминах можуть призводити до формування психічних розладів. Аналізуються механізми виникнення тривожних, депресивних та особистісних патологій. Окремо акцентується значення діагностики та корекції таких порушень у психотерапії.

8. Клінічні застосування теорії у психотерапії та психодіагностиці.

Тема присвячена практичному використанню теорії об'єктних стосунків у роботі психолога. Розглядаються методи психодіагностики, що базуються на аналізі внутрішніх образів. Пояснюється застосування концепцій у психотерапевтичному процесі. Висвітлюється роль терапевтичних відносин як простору для корекції патологічних моделей.

9. Інтеграція з іншими підходами (психоаналіз, когнітивно-поведінкова терапія, гуманістичні моделі).

У темі аналізується можливість поєднання теорії об'єктних стосунків із сучасними психологічними напрямками. Пояснюється, як її положення можуть бути інтегровані у когнітивно-поведінкову та гуманістичну терапію. Розглядаються приклади міждисциплінарного використання концепцій. Підкреслюється значення інтеграції для підвищення ефективності психологічної допомоги.

10. Практичні навички використання концепцій для аналізу міжособистісних процесів та роботи з клієнтами.

Тема спрямована на формування практичних умінь застосовувати теорію об'єктних стосунків у професійній діяльності. Розглядаються методи аналізу міжособистісних взаємин та внутрішніх образів клієнта. Пояснюється використання концепцій для розуміння динаміки терапевтичних відносин. Акцентується розвиток навичок критичного мислення та практичної роботи з психологічними проблемами.

10. Структура залікового кредиту з дисципліни

Назви змістовних модулів і тем для вивчення	Кількість годин			
	денна форма			
	усього	у тому числі		
		лекц	практ	с.р
Змістовний модуль 1. Теоретичні засади				
1. Історія становлення теорії об’єктних стосунків у психоаналізі.	10	2	2	6
2. Основні поняття: об’єкт, внутрішні образи, інтроекція, проєкція, ідентифікація.	9	2	1	6
3. Концепція Мелані Кляйн: позиції параноїдно-шизоїдна та депресивна.	9	2	1	6

4. Внесок Дональда Віннікотта: перехідний об'єкт, «достатньо добра мати», простір гри.	10	2	2	6
5. Розвиток теорії у працях сучасних авторів (О. Кернберг, Х. Кохут та ін.).	9	2	2	5
Змістовний модуль 2. Практичні аспекти				
6. Формування особистості у контексті ранніх взаємин із батьками.	9	2	2	5
7. Порухення об'єктних стосунків та їхній вплив на психопатологію.	8	2	1	5
8. Клінічні застосування у психотерапії та психодіагностиці.	8	2	1	5
9. Інтеграція з іншими підходами (психоаналіз, когнітивно-поведінкова терапія, гуманістичні моделі).	9	2	2	5
10. Практичні навички використання концепцій для аналізу міжособистісних процесів та роботи з клієнтами.	9	2	2	5
Усього	90	20	16	54

11. Тематика самостійних занять з дисципліни

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Самостійне заняття 1. Історичні витоки та становлення теорії – Проаналізувати основні етапи розвитку теорії. – Порівняти підходи класичного психоаналізу та теорії об'єктних стосунків. – Підготувати короткі тези про внесок провідних авторів. – Скласти хронологію ключових подій становлення напряду.	6
2	Самостійне заняття 2. Основні поняття та механізми – Визначити значення базових понять. – Навести приклади інтроекції та проєкції. – Розкрити роль ідентифікації у розвитку особистості. – Скласти схему формування внутрішніх образів.	6
3	Самостійне заняття 3. Концепція Мелані Кляйн – Описати параноїдно-шизоїдну та депресивну позиції. – Пояснити механізми захисту у цих позиціях. – Проаналізувати вплив позицій на психічний розвиток. – Підготувати приклади застосування концепції у терапії.	6
4	Самостійне заняття 4. Ідеї Дональда Віннікотта – Викласти основні положення концепції «достатньо доброї матері». – Описати феномен перехідного об'єкта. – Розкрити значення простору гри. – Підготувати тези про внесок Віннікотта у розвиток теорії.	6
5	Самостійне заняття 5. Сучасні модифікації та інтеграції – Охарактеризувати внесок сучасних авторів. – Розкрити ідеї Кернберга щодо патології особистості. – Пояснити основи селф-психології Кохута. – Проаналізувати актуальність теорії у сучасній практиці.	5

6	Самостійне заняття 6. Формування особистості у ранніх взаєминах – Описати роль ранніх стосунків із батьками. – Навести приклади позитивного досвіду дитинства. – Розкрити наслідки негативного досвіду. – Пояснити значення емоційної підтримки.	5
7	Самостійне заняття 7. Порушення об'єктних стосунків – Охарактеризувати патологічні форми розвитку внутрішніх об'єктів. – Пояснити причини виникнення психопатології. – Розкрити вплив порушень на психічні розлади. – Підготувати тези про діагностику та корекцію.	5
8	Самостійне заняття 8. Клінічні застосування теорії – Назвати методи психодіагностики, що базуються на теорії. – Описати використання концепцій у психотерапії. – Розкрити значення терапевтичних відносин. – Підготувати приклади практичного застосування.	5
9	Самостійне заняття 9. Інтеграція з іншими підходами – Охарактеризувати інтеграцію з когнітивно-поведінковою терапією. – Розкрити можливості поєднання з гуманістичними моделями. – Навести приклади міждисциплінарного використання. – Пояснити переваги інтеграції для психологічної допомоги.	5
10	Самостійне заняття 10. Практичні навички застосування теорії – Описати методи аналізу міжособистісних взаємин. – Розкрити значення внутрішніх образів у роботі з клієнтом. – Пояснити динаміку терапевтичних відносин. – Підготувати приклади застосування критичного мислення у практиці.	5
Всього		54

12. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основні:

1. Fairbairn, W. R. D. *Psychoanalytic Studies of the Personality*. London: Routledge, 1952.
2. Greenberg, J., Mitchell, S. *Object Relations in Psychoanalytic Theory*. Cambridge: Harvard University Press, 1983.
3. Guntrip, H. *Schizoid Phenomena, Object Relations and the Self*. London: Hogarth Press, 1969.
4. Kernberg, O. *Object Relations Theory and Clinical Psychoanalysis*. New York: Jason Aronson, 1976.
5. Klein, M. *The Psycho-Analysis of Children*. London: Hogarth Press, 1932.
6. Kohut, H. *The Analysis of the Self*. New York: International Universities Press, 1971.

7. Modell, A. H. *Object Relations Theory and Clinical Practice*. New York: Jason Aronson, 1990.
8. Segal, H. *Introduction to the Work of Melanie Klein*. London: Hogarth Press, 1964.
9. Summers, F. *Object Relations Theories and Psychopathology: A Comprehensive Text*. London: Routledge, 2024.
10. Winnicott, D. W. *Playing and Reality*. London: Tavistock, 1971.

Додаткові:

1. Field, N. *Object Relations and Individuation*. Journal of Analytical Psychology, 1994.
2. Freedheim, D. K. *Object Relations Therapy*. Contemporary Psychology, 1990.
3. Gerber, L. *Beyond Ego Psychology: Developmental Object Relations Theory*. American Journal of Psychotherapy, 1988.
4. Little, T., Watson, P. J., Biderman, M. D. *Narcissism and Object Relations*. Psychological Reports, 1992.
5. McCarthy, J. B. *Narcissistic Adolescents' Object Relations*. Psychoanalytic Psychology, 1997.
6. Mitchell, S. A. *Relational Concepts in Psychoanalysis*. Cambridge: Harvard University Press, 1988.
7. Nuttall, J. *Jung and Object Relations*. Psychodynamic Counselling, 2000.
8. Radin, S. S. *Object Relations Family Therapy*. Psychoanalytic Psychology, 1989.
9. Solomon, H. M. *Archetypal Psychology and Object Relations Theory*. Journal of Analytical Psychology, 1991.
10. Trachtman, R. *Developmental Object Relations Theory*. Clinical Social Work Journal, 1987.

Інформаційні ресурси:

1. [American Journal of Psychotherapy](#)
2. [American Psychoanalytic Association](#)
3. American Psychological Association – apa.org
4. [APA PsycNet – Object Relations Therapy](#)
5. British Psychoanalytical Society (psychoanalysis.org.uk in Bing)
6. European Association for Behavioural and Cognitive Therapies – eabct.eu
7. [European Psychoanalytic Federation](#)
8. Google Books – Summers, Object Relations Theories and Psychopathology (books.google.com in Bing)
9. Grafiati – Object Relations Bibliographies (grafiati.com in Bing)
10. [Harvard University Press – Psychoanalysis Titles](#)
11. [International Psychoanalytical Association](#)
12. Journal of Analytical Psychology – Wiley Online Library (onlinelibrary.wiley.com in Bing)
13. National Institute of Mental Health – nimh.nih.gov
14. Psychoanalytic Psychology – APA Journals (apa.org in Bing)

15. [Psychodynamic Counselling – Taylor & Francis Online](#)
16. [Routledge – Psychology & Psychoanalysis](#)
17. [Springer – Psychology Journals](#)
18. [SpringerLink – Clinical Social Work Journal](#)
19. [Taylor & Francis eBooks – Object Relations Theories and Psychopathology](#)
20. [Національна бібліотека України ім. В. І. Вернадського](#)
21. Українська асоціація психоаналізу ([psychoanalysis.org.ua in Bing](#))
22. Українське психоаналітичне товариство (УПТ) ([psychoanalysis.org.ua in Bing](#)) – бібліотека та публікації.

13. Контроль і оцінка результатів навчання

13.1. Види контролю (поточний, підсумковий), проміжна атестація

Методи контролю: поточний, підсумковий.

При оцінюванні знань здобувача освіти приділяється перевага стандартизованим методам контролю: тестування (комп'ютерне), письмові роботи, контроль практичних навичок.

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей теми. Він містить: опитування, співбесіду, відповіді на питання, комп'ютерне тестування, виступ з доповіддю, захист рефератів.

Підсумковий контроль здійснюється наприкінці вивчення дисципліни у вигляді диференційованого заліку.

13.2. Форми контролю

Оцінка за розділ визначається як сума оцінок поточної навчальної діяльності (у балах) та оцінки підсумкового контролю (у балах), яка виставляється при оцінюванні теоретичних знань та практичних навичок відповідно до переліків, визначених програмою дисципліни.

Максимальна кількість балів, що присвоюється здобувачу освіти при засвоєнні кожного розділу (залікового кредиту) – 100, в тому числі за поточну навчальну діяльність – 60 балів (60%), за результатами підсумкового контролю – 40 балів (40%).

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей з кожної теми та під час індивідуальної роботи викладача зі здобувачами освіти. При оцінюванні навчальної діяльності здобувача освіти необхідно надавати перевагу стандартизованим методам контролю: тестуванню, структурованим письмовим роботам, структурованому за процедурою контролю практичних навичок в умовах, що наближені до реальних.

ОЦІНКУ “**ВІДМІННО**” отримує здобувач освіти, який твердо знає програмовий матеріал, глибоко його засвоїв, вичерпно, послідовно, грамотно і логічно його викладає, у відповіді якого тісно пов'язується теорія з практикою. При цьому здобувач освіти не вагається з відповіддю при видозміні завдання, вільно справляється з задачами та питаннями другого та третього рівня оцінки знань, виявляє знайомство з монографічною літературою, вірно обґрунтовує

прийняте рішення, різносторонніми навиками та прийомами виконання практичних робіт. Практичні навички виконує без помилок, вміє в професійній діяльності ефективно використовувати набуті знання.

ОЦІНКУ “ДОБРЕ” отримує здобувач освіти, який знає програмовий матеріал грамотно і змістовно його викладає, який не допускає значних неточностей у відповіді на запитання, правильно використовує теоретичні положення при вирішенні практичних запитань і задач, володіє необхідними навиками і технікою їх виконання.

ОЦІНКУ “ЗАДОВІЛЬНО” отримує здобувач освіти, який знає основний матеріал, але не засвоїв його деталей, допускає неточності, недостатньо правильні формулювання, порушує послідовність у викладанні програмового матеріалу і відчуває труднощі при виконанні практичних навиків або виконує їх з істотними помилками, з помилками вирішує ситуаційні задачі третього рівня контролю знань.

ОЦІНКУ “НЕЗАДОВІЛЬНО” отримує здобувач освіти, який не знає значної частини програмового матеріалу, допускає значні помилки у його викладанні, невпевнено, з великими труднощами виконує практичні навички.

Бали за поточну успішність прив’язуються до середньої арифметичної оцінки за традиційною чотирибальною системою незалежно від кількості занять. Конвертація проводиться перед підсумковим контролем.

Підсумковий контроль здійснюється по завершенню вивчення всіх тем на останньому контрольному занятті. До підсумкового контролю допускають здобувачів освіти, які виконали всі види робіт, що передбачені навчальною програмою, та при вивченні розділу набрали кількість балів, не меншу за мінімальну. Конкретні форми підсумкового контролю визначаються у робочій навчальній програмі

Підсумковий контроль вважається зарахованим, якщо здобувач освіти набрав не менше 20 балів.

Оцінювання дисципліни:

Оцінка з дисципліни виставляється лише здобувачам освіти, яким зараховані усі розділи з дисципліни. Оцінка з дисципліни виставляється як середня з оцінок за розділи, на які структурована навчальна дисципліна. Оцінка з дисципліни F ("2") виставляється здобувачам освіти, яким не зараховано хоча б один розділ з дисципліни після завершення її вивчення. Оцінка Fx ("2") виставляється здобувачам освіти, які набрали мінімальну кількість балів за поточну навчальну діяльність, але не склали підсумковий контроль. Вони мають право на повторне складання підсумкового контролю не більше двох разів за графіком, затвердженим деканатом.

Здобувачі освіти які одержали оцінку F по завершенні вивчення дисципліни (не виконали навчальну програму хоча б з одного розділу або не набрали за поточну навчальну діяльність з розділу мінімальну кількість балів), мають **пройти повторне навчання з відповідного розділу**. Рішення приймається керівництвом ЗВО відповідно до нормативних документів, затвердженим в установленому порядку.

14. Політика навчальної дисципліни

Здобувач освіти зобов'язаний дотримуватися обов'язків, передбачених статтею 63 Закону України «Про вищу освіту», а також:

- своєчасно та в повному обсязі відвідувати заняття, передбачені навчальним планом та графіком навчального процесу;
- своєчасно та належним чином виконувати всі види завдань, передбаченими навчальними планами та програмами;
- у встановленому державними стандартами обсязі володіти теоретичними знаннями, практичними навичками, сучасними методами досліджень, проходити контрольні заходи, передбачені навчальними планами та програмами;
- своєчасно складати (перескладати) залік, виконувати контрольні роботи, відпрацьовувати заняття в терміни та за графіком, встановленими кафедрою психології;
- своєчасно інформувати викладача щодо неможливості з поважних причин відвідувати заняття;
- постійно прагнути до підвищення загальної культури, морального вдосконалення, проявляти належну повагу до керівних, науково-педагогічних, навчально-допоміжних працівників;
- дбайливо ставитись до майна, яке йому надано в користування, дотримуватись правил внутрішнього трудового розпорядку;
- виконувати вимоги з охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії, протипожежної безпеки, передбачені відповідними правилами та інструкціями.
- у повному обсязі відшкодувати збитки, нанесені невиконанням чи неналежним виконанням умов з охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії, протипожежної безпеки.

Здобувач освіти зобов'язаний дотримуватися положень етичного кодексу ЗФУУ.

Здобувач освіти має права, передбачені статтею 62 Закону України «Про вищу освіту».

Усі форми контрольних заходів та критерії оцінювання здобувачів зазначенні в положенні університету про оцінювання результатів вивчення навчальної дисципліни.